

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Marčnino in oznanila (inzerate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 8. uri popoldne.

Štev. 175.

V Ljubljani, v sredo 2. avgusta 1893.

Letnik XXI.

Spomin na poljski katoliški shod.

(Dalje.)

Škodljivi vplivi napačne znanosti in modroslovja.

Druge nevarnosti, ki nam preté od zunaj, pri naša čas, bolj ali manj močni nagoni in navadnejše zmote, in sicer: sovrašтво proti veri in cerkvi pod plaščem svobode, zatajevanje krščanstva pod pretrezo znanosti, in naposled socijalizem pod plaščem ljubezni. Obe prvi nevarnosti ste se pri nas vgnezdili, kakor na Francoskem in Laškem, v omikanih ali celó v zares učenih krogih.

Napačna misel, izvirajoča iz protestantizma, razširjajoča se z racionalizmom osemnajstega stoletja, da katoličanstvo nasprotuje državljanski svobodi, je okužila v inozemstvu večino duhov, pri nas pa mnogo duhov, ki so bili sicer sijajni, pa vendar ne dovolj močni, da bi mogli spoznati odkrito neresnico, ali pa ne dovolj pošteni, da bi resnico priznali in jo vsprejeli.

Zamán protestuje zgodovina z njenimi nepobitnimi dokazi; predsodek zaupa zgodovini le v toliko, kolikor ugaja naklonjenostim. Zastonj so dokazi in zavračanja katoliškega slovstva, to se kar zaničuje ali pa z molčanjem prezira.

Celi rodovi bili so poprej pri nas pod vplivom brezbožnih francoskih pojmov, pozneje pa pod vplivom nemških, s protestantskega stališča pisanih del. Posledica temu je bila, da je na temelju pravega in dobro katoliškega prepričanja nastala množina sovražnih, veri in katoliški cerkvi nasprotnih mnenj. Iz tega slovstva, teh knjig in nauk izviralo je večkrat stalno in slepo sumničenje cerkve.

Naj je storila karkoli in kakorkoli, sumničili so jo gotovo. Rekli so, da cerkev vedno zavrta

preži po svobodi; cerkev, ko bi mogla, bi odpadnike sežigala in delala silo svetni družbi. To je trdno prepričanje vseh tistih, ki se imenujejo liberalci.

Sami bi se lahko prepričali, da nimajo prav, ko bi hoteli stvar resno in nepristransko presoditi; posebno odkar je papež Leon XIII. izdal encikliko „Immortale Dei“ leta 1885, bi lahko prišli resnici do dna, ali vse to nič ne pomaga.

Vzlic temu ostanejo trdovratni pri svojih predsodkih. In tako vidimo, da ljudje, ki se v srcu in v vesti imajo za dobre katolike, s svetom in dejanjem podpirajo tiste, ki podkoplujejo naravnost cerkev.

Le poglejte, kako se v naših liberalnih listih niti z besedico ne grajajo zakoni, ki se izdajajo v Franciji in Italiji, katerim je naravnost namen, človeški družbi vzeti krščanski značaj. Ravno tako se v poljskih listih ne ožigosajo kot pogubne nekrščanske in naravnost protikatoliške tendence, katerih je polno avstrijsko časopisje.

Poljski poslanci glasovali so za odpravo konkordata, in so mislili, da so dobro in modro ravnali. Danes je na dnevnem redu vprašanje o katoliški vzgoji mladine, in se li mi borimo zánjo tako, kakor smo dolžni naši veri in vesti, kakor od nas zahteva pogled v bodočnost naše družbe, in zvestoba narodni preteklosti in narodni stvari?

Če se poteguje katoliška stranka v državnem zboru, da mora biti vzgoja verska in нравna, in hočejo nasprotniki, da se beseda „verska“ izbacne, ali se mi dovolj hrabro potegujemo za to besedo, ali jo naši časopisi dovolj posvetijo nasprotnikom našim?

Popolnoma napačna, zastarela in naravnost smešna misel, da se pojem svobode ne dá združiti z vero, in pred vsem ne s katoliško vero, straši

tudi pri nas in ima svoje privržence ne le v Galiciji, tudi v Varšavi in na Velikopoljskem ni bolje.

Ko so se na ta način obdelali duhovi in so bila tla poglajena, so pa prišli vplivi znanosti. Po teh je le to res, kar se dá dokazati s svojimi občutki, preračunjenjem, ali pa pismenimi dokazi črno na belem.

Vsled tega se more zmatrati kot zgodovinsko resnico samo to, kar je človeško in naravno; vse, kar je čeznaravno in čudovito, pa spada mej legende in pravljice, nikakor pa ne v zgodovino in resnico. Božanstvo Kristusovo, njegovo včlovečenje in vstajenje spada v vrsto miteologije, kakoršne so egiptiska, indiška in grška miteologija. Evangelij je izmišljen in ponarejen.

Ko je na jedni strani napadala znanost temelje krščanstva, jej je modroslovje prišlo na drugi strani na pomoč, da se podkoplje duša človeška, njen duševni obstanek in njena moralna vrednost. Potem more znanost le to vedeti in trditi, kar se zunanje vidi. Duše še ni nikdo videl, pač pa more vsakdo videti, da je fizično bitje človekovo podobno živali, da je velikost in oblika možganov in neko dano razmerje mej sestavnimi deli važnega vpliva na različje in duševne zmožnosti človekove. Iz tega sledi, da človek nima neumrjoče duše, temveč le instinkt in nekaj animus spirans ter neko fizično življenje prav kakor žival, in da o svojem življenju ne more dati računa. Njegove naklonjenosti in dejanja so torej le posledice fizične organizacije, na katero nima volja njegova prav nobenega vpliva. Volje človek nima nobene, on dela, kar po svojem fizičnem bistvu in posebni sestavi svojih možganov delati mora.

Iz tega sledi, da za svoja dela ni odgovoren, da torej ni krivde, ne zaslug. Zaradi lastnega miru in relativne sreče se morda vzdržuje, da bližnjemu

LISTEK.

Pantheon.

Arabeske. Napisal Josip Jaklič.

V. Amor.

I.

Kakor se često primeri v življenju, sedel je mladenec pri večerji v gosposki družbi. Bilo je prvič, da ga je doletela tolika čast. Sedel je kakor na žrjavici. Ni bil sicer vzgojen v samostanu, vendar je že od svojega rojstva živel vedno več mej knjigami, nego mej ljudmi.

Poleg njega sedele so tri ali štiri gospodičine in na drugi strani stara guvernanta in tako dalje. In vse te naj bi zabaval ubogi, bojzljivi mladenec, ki se niti ganiti ni upal na svojem stolu, boječ se, da se ne bi zagrešil proti etiketi! Rudečica ga je neprenehoma oblivala, in kedar ga je pogledala gospica Evelina tako poredno s svojimi velikimi očmi, povsili je pogled v tla in ni vedel, kam bi se dejal.

In po večerji igrala je jedna gospodičen na glasovirju in s krasnodonečimi harmonijami Beethovenovih sonat, ki so odmevale v mladenčevi duši, mešal se je zbor žab, ki so v bližnjem močvirju popevale slovečo arijo iz Aristofana: Brékeke koáē, koáē, koáē . . .*)

*) Brékeke koáē, koáē, koáē!

II.

Minolo je nekaj dnij . . .

Kakor je že navada, seval je blede mesec na grajski vrt, na s peskom posuto stezice in na dehteče grmičje. Nebrojne zvezdice so migljale na nebu in obsevale našega junaka, ki je sedel na leseni klopici in otožno vzdihoval ter tožil svoje boli velikim nebesnim telesom, ki so mirno krožila dalje po osvetju, ne zmenč se za njegovo trpljenje.

Bilo je vse tiho. . . Samo žabe so se oglašale s svojim divnim: Brékekeke koáē!

III.

Na vrtu poleg kopališča sta se sprehajala naš junak in gospica Evelina ter si govorila sladke besede.

In njuni srci sta peli pesem, probujajoča se ljubezni, in mesec je poslušal njune prisege in žabe so ironično prepevale: Brékekeke koáē!

IV.

Pred gradom je stala vprežena kočija. . . Konji so nestrpno stresali z glavo in zmajavali z repom. . .

Naposled jej je stisnil poslednjikrat roko ter se vsedel na voz. Zadnji pozdrav, poslednji ozir, potem pa je izginil polagoma z obzorja stari grad in deva, ki je z najvišjega okna mahala z robcem in se poslavljal od svojega miljenca.

On pa je otožno sedel v vozu. Ni sicer jokal, a vendar so mu solze silile v oči.

Solnce je ravno vzhajalo. In ko se je kočija pripeljala mimo neznatne mlake ob cesti, otrla si je majhna zaspana žabica z zlato progo obrobljene oči in kakor v poslednji pozdrav zapela je z visokim glasom: Brékeke koáē, koáē, koáē . . .

V.

Bil je zopet večer. . . Dijak je sedel v svojej sobici visoko pod streho. Bila je nizka sobica, nekaj pobeljena, a sedaj že zdavna niso kazale več stene prvotne boje.

Na mizi, katera je imela jedno nogo krajši nego ostale tri, da jo je moral zato naš junak podložiti z malo črepinjo, ležalo je nekaj zaprašanih knjig.

Mladenec je sedel na starem hrastovem stolu in dremal. Pred njim je ležala odprta knjiga, a ni se mu sanjalo o macedonskem Filipu in njegovem nasprotniku Demostenu; sèn ga je zanesel v druge, ljubše kraje. Bil je pri svoji nekdanji miljenki. In v senu preživel je zopet celo dogodbo.

Mahoma ga nekaj vzbudi. Bilo je, kakor bi slišal Beethovenove sonate in mej njimi posamezne zvoke, slične žabnemu popevanju: Brékekeke koáē, koáē!

In zasmejal se je na ves glas svoji domišljavosti, in vém, da so se tudi žabe smejale vso noč in popevale svoj: Brékeke! Tudi mesec je krohota je krožil po osvetju, ko je zopet v tihí noči slišal njemu že dobro znane glasove: Brékeke koáē . . .

hudega ne stori. Naj pa stori tudi kar-koli, vendar to prav za prav ni niti slabo, niti dobro. Sploh ni ne dobrega, ne slabega, kajti ni drugih zakonov, kakor zakon fizičnega bitja. Ta filozofija z navidezno ostro dejstvitelnostjo in dokazano gotovostjo, s to modrostjo, ki le zmatra za resnico, kar se more dokazati materialno s čuti, taka filozofija se je mnogim tem bolj prikupila, ker so jej prišle na pomoč zares čudovita odkritja prirodoslovnih znanosti; zadnjih trideset let se je polastila mnogo mladih duhov, deloma celo žensk. To je tudi razumljivo, ker neodgovornost za svoja dela mika ljudi, ker daje neomejeno odvezo za njih nagnjenja in dejanja. Da taka znanost ne podkopa le vere, temveč tudi moralne vezi, vso pravico in temelje človeškega reda in obstanka kulture, to je jasno in ne potrebuje še dokazovanja. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. avgusta.

Moravski namestnik. Poleg grofa Črnina se imenuje tudi grof Cudenhove kot kandidat za moravsko namestništvo. Grof Cudenhove je dvorni svetnik in pa poročevalec za nemške šolske stvari v Pragi. Ta mož je bil vladni komisar v Liberci, ko je bil zbor razpuščen. „Narodnim Listom“ ni nobeden teh kandidatov po volji. Še skoro manj so zadovoljni z grofom Črnom, nego z grofom Cudenhovom. Grof Črnin je Staročeh in nekda precēj odločen mož, zato se ga Mladočehi bojé, da bi na Moravskem povzdignil veljave Staročehov.

Novela k tirolskemu šolskemu zakonu. Govori se, da vlada pripravlja novelo k tirolskemu šolskemu zakonu, da se ta zakon prikroji bolj potrebam italijanskega dela dežele. Vlada najbrž misli s tem pridobiti Italijane, da pridejo v deželni zbor. To se jej morda posreči, ker so se že Italijani malo naveličali pasivne politike.

Občna volilna pravica in Mladočehi. Kakor o drugih stvaréh, tako so tudi o občni volilni pravici v mladočehskem klubu jako različni nazor. Mladočehski poslanec Schwarz je v Plznu bil sklican shod in tukaj razkladal svoje stališče gledé na občno volilno pravico. On je za občno volilno pravico, pa le za češki deželni zbor, kateri bi po njegovem mnenju moral voliti poslance za državni zbor. Nikakor pa on ni za to, da se vpelje občna volilna pravica za državni zbor, ker se s tem le utrdi veljava centralnega parlamenta. Svoje pomisleke je on izrazil že v mladočehskem klubu na Dunaju. Podpisal je mladočehski predlog le zaradi klubove discipline. Schwarz se torej v tem vprašanju popolnoma vjema z mnenjem Staročehov, kateri so vsi proti razširjenju volilne pravice za državni zbor, ker vidijo v tem nevarnost za češko državno pravo. V mladočehskem klubu je pa še več drugih poslancev, ki niso za občno volilno pravico in so dotični predlog podpisali le na ljubo večini. Nekateri so ga

podpisali, ker so bili že tako preverjeni, da iz vse stvari ne bode nič.

Volitev v Bolgariji vršile so se precēj mirno. Le v Pešteri, Trnovem in Cirpanu bili so majhni neredi, katere bodo pa Bolgarom nasprotni listi seveda v kratkem naredili za strašne poboje. V Trnovem so nekaj rovali socialisti, ki so na dan pred volitvami hoteli sklicati tabor, pa ga jim vlada ni dovolila. Opozicija se je povsod udeležila volitev, ali je dosegla le neznatne vspehe. Propadli so vsi prejšnji opozicionaleci.

Rusija in Srbija. Rusi mislijo v Belemgradu osnovati brzojavno agentstvo, ki bi preskrbovalo slovanske liste s poročili o balkanskih stvaréh. Stvar bi bila jako dobra, le bati se je, da poročila tega agentstva ne bodo popolnoma nepristranska, posebno v kolikor se bode tikala Bolgarske. Tudi bi tak urad utegnil opravljati še kake druge misije na Balkanu. V Belemgradu se je tudi osnovala ruska knjigotržnica, ki bode prodajala v prvi vrsti cerkvene knjige, izdane od ruske svete sinode.

Srbija. Govori se, da je radikalcem le na tem, da bodo bivši ministri obsojeni, ne pa na tem, da bi bili tudi kaznovani. Predlagali bodo namreč v zmislu zakona o ministerski odgovornosti, da se obsojeni pomiloste. Z obsodbo bi se le zastrašilo, da bi kako bodoče ministerstvo si ne upalo zopet rušiti ustave. Nam se pa vender ne zdi verjetno, da bi radikaleci bili nakrat tako spravljeni in prijenljivi postali. Razburjeni govori v skupščini pač ne kažejo prizanesljivosti in spravljenosti.

Odnosaji mej Srbijo in Bolgarijo so se jako izboljšali, odkar v Belemgradu zopet vladajo radikaleci. Posebno je to zboljšalo odnosaje, da se je iz Sredca odpoklical srbski zastopnik Stejić, ki ni bil prijazen Bolgarom in se nadomestil z dr. Milovanovićem, ki zmatra za svojo nalogo pospeševati dobre odnosaje mej Srbi in Bolgari. Bolgarski državniki si pa tudi prizadevajo ohraniti s Srbijo najboljšo odnosaje.

Pruski Poljaki menda ne bodo dobili dosti dobrega za to, da so glasovali za vojaško predlogo. Berolinski listi tudi naglašajo, da jim ni vlada ničesa obljubila. K večjemu se utegne dovoliti, da se bode veronauk za poljske otroke učil v poljščini. Pogajanja in poizvedovanja o tem so se pa začela, predno je vojaška predloga prišla na dnevni red. Najbrž je zaradi tega nadškof Stablevski priporočal Poljakom, da naj glasujejo za vojaško predlogo, ker se je sicer bilo bati, da se še ta stvar neugodno odloči. Nadškofu je pa veliko ležeče na tem, da se veronauk uči v materinščini, ker je poučevanje v tujem jeziku jako pomanjkljivo. — Odločno pa naglašajo nemški listi, da šole obdrže dosedanja svoj nemški značaj. Ponemčevanje Poljakov se bode torej zmatrало še za naprej za jedno glavnih nalog pruske vlade. Zaradi tega pa dvomimo, če bodo v bodoče še Poljaki tako hiteli vladi na pomoč, kadar bode v zadregi.

Slovstvo.

Preosnova davkov. Poročilo o posvetovanjih stalnega odseka za davke. — Spisal Franc Povše, državni poslanec. — Založilo „Katoliško politično društvo.“ — Tako je naslov časa primerni 54 strani broječe knjižice, ki skupno podaja o preosnovi davkov, kar je „Slovenec“ poročal raztreseno po raznih listih. — Najbolj občutno breme so državljanom pač davki in dandanes pri nas že posebno, ker se množe od leta do leta; gotovo zato vsakega zanima tudi najmanjši poskus, kako plačevanje davkov razdeliti pravičnejše. In o tem je obširno razpravljal državnega zbora stalni odsek za preosnovo davkov. Ker nam ta knjižica kratko pa točno opisuje te razprave, gotovo je bodo z zanimanjem čitali davkoplačevalci. — Iztis knjižice velja 10 kr.; udom kat. polit. društva le 5 kr., toliko da se spleča razpošiljanje.

Letno poročilo čveterozredne deške ljudske in obrtno-nadaljevalne šole v Kamniku za l. 1892/93. — Iz pregleda posnamemo, da je šola obiskovalo koncem šolskega leta 202 učencev, v obrtno-nadaljevalni šoli pa 78, razdeljenih v štiri tečaje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. avgusta.

(Shod katel. političnega društva v Novem Mestu.) „Dolenjske Novice“ pišejo: Kakor se „Dolenjske Novice“ že opetovano poročale, vršil se bo shod katoliškega političnega društva v Novem Mestu v nedeljo 6. avgusta popoldne, začetek nekako po 3. uri. Zborovalo se bo na ravnici pred nekdanjo vojašnico. Preteklo bo kmalu leto dni, odkar se je v središču slovenske zemlje, v beli Ljubljani, tako svečano vršil prvi slovenski katoliški shod, h kateremu se je zbralo na stotine vrlih slovenskih sinov iz Kranjske in Štajerske, iz Gorotana in Primorja. Zaradi težavne, dolgotrajne poti so bili Dolenjci na tem shodu primeroma preslabo zastopani; zato je dolenjska stran zadnje leto v versko-narodnem oziru nekako zaostala za ožjimi svojimi rojaki na Kranjskem. Ni namreč tolikega oduševljenja za svetinje narodne, kakoršno se kaže pri vsaki priložnosti na pr. na Gorenjskem, kjer je ljudstvo po mnogih shodih mnogo bolj probujeno. Da se ta nedostatek nekoliko popravi, vršil se bo omenjeni shod v Novem Mestu. Kakor se je lani slovesno vršil prvi slovenski katoliški shod v metropoli cele Slovenije, tako se bo vršil — seveda v manjšem okviru — sedaj, nekako o obletnici, shod katoliškega političnega društva v metropoli dolenjski. Bilo bi odveč, ako bi dokazovali, da je tak shod na Dolenjskem koristen in potreben. S koliko silo in kako blagodejno vpliva tako zborovanje na narod, priča dovolj preteklo leto po katoliškem shodu, ko se je začelo na Slovenskem vse drugo življenje, rekel bi: nova doba; kažejo tudi posamni shodi, katere je isto katoliško politično

Pot v Rim.

(Dalje.)

Kmalu napoči sobota, 15 dan aprila. Vstanemo se, očedimo i. t. d. ter gremo k „Mariji Snežnici“. Tu so nas čakali romarji iz drugih stanovanj. Stovarišem bi bila rada maševala v tej cerkvi, a bilo je toliko duhovnikov v žagradu, da bi bila morala prav dolgo čakati.

Ogledali smo si tedaj cerkev in šli dalje. Vže zunanost te cerkve je veličastna. Iz predvorišča se vidi velik del mesta. Pred cerkvijo je lep trg z 41 m. visokim obeliskom. Fasada sloni na visokih, okroglih stebrih, znad strehe mole visok zvonik in dve kuplji.

Cerkev je zidana v podobi križa in se blišči v zlatu in marmorju. 36 velikanskih stebrov jo deli v 3 ladije. Mamornat tlak se sveti kakor zrcalo. Stene krasijo lepi stari mozaiki. Strop je ves pozlačen. V glavnem oltarju počivajo kosi trupla sv. ap. Matije. V kapeli na levo od glavnega oltarja počivata Sikst V. in sv. Pij V. V kapeli na desno pa počiva Pavel V.

Največi zaklad v tej hiši božji so pa svete jaslíce, v katere je Marija položila dete Jezusa. Vže v prvih časih krščanstva so jih prenesli v Rim. Obstoje iz 5 desek. Okovane so s čistim zlatom in srebrom.

Od tod smo jo vdarili v kolegij sv. Antona. Romarji so veselo korakali za nama, a midva čedalje težje.

Po sv. maši smo si ogledali cerkev in samostan. Cerkev in samostan sta nova. Ko je namreč vlada pregnala frančiškane iz Aračeli, so si z milodari napravili to cerkev in ta samostan. Cerkev je velika in lepa. Ima 3 ladije. Stranski še niste gotovi. Kakor smo slišali, imajo še 2 milijona lir dolga na cerkvi in samostanu. Samostan je popolnoma gotov. V njem živi do 130 oseb. Samo klerikov iz raznih pokrajin je 40. Cerkev in samostan stojita na lepem kraju. Zrak pa ni tam dober. Dokler ni bilo drugih hiš okolu, se je po letu prav težko v samostanu bivalo. Patri iz drugih pokrajin so navadno bolehal. Zdaj je zrak nekoliko bolji.

Od sv. Antona smo šli v vatikanske zbirke. Videli smo tudi Rafaelove slike. To je mojstersko delo!

Težko smo vže čakali kosila. Bili smo do 1. popoldne v Vatikanu. Na to smo šli obedovat.

Po kosilu smo se zopet odpravili v Vatikan, da vidimo sikstinsko kapelo. Ker je pa bila zaprta, smo si ogledali namesto nje vatikanski vrt.

Vrt ta se razprostira mej cerkvijo sv. Petra in Vatikanom. Sicer je zelo velik, a žal, da ni raven. Leži kakor v rebri. Zemlja ni posebno plodna, osobito proti vrhu ne. Vrt je obzidan, na enih krajih višje, na drugih nižje.

Ko smo stopili v vrt, smo videli lepi špalir iz lavorov in buksa. V temu špaliru se je kaj rad mudil Pij IX. Na koncu špalira je grota s kipom ludske Matere božje. Pod kipom šumlja studenček.

V jami je brez števila vizitnic, na katerih so napisana imena raznih romarjev. Tudi naši romarji so se marljivo podpisavali; posebno nežni spol je hotel, da ostane ondi njegovo ime zabilježeno.

Na levo in desno se razprostirajo cvetličini tepihi. Na desni strani paralelno z jamo je visoko skalovje, iz katerega pada voda na sedmih krajih. To pomenja sedem sv. zakramentov. Spodaj se zgublja voda med kamenjem. Dalje smo videli oddelke, kjer rastejo razne zelenjave za kuhinjo, pa tudi trte.

Na vrhu vrta je visok stolp in blizu njega stol, na katerem radi sedevajo sedanji sv. Oče. Vsi smo oni sedež poljubili in se potem vanj usedli.

Blizu stolpa je nekak zagrajen trikotnik. V njem imajo sv. Oče srne in jelene. Ena srna je bila prav domača. Kranjska potica jej je dobro dišala. Tudi golobnjakov je precēj. Nekako po sredi vrta pelje lepa, široka cesta, po kateri včasih vozijo sv. Očeta. Z vrha vrta se kaj lepo vidi na veličastno kupolo Petrovega doma. Vodometov in kaskad je mnogo po vrtu; tako tudi raznih rastlin, cvetlic in dreves. Videli smo palme, olive, oranže, citrone, hrastove, lavore, eukalipte, pinijske in mnogovrstne lepo pisane trave.

Res smo občudovali lepoto tega vrta, a prepričali smo se tudi, da ni tako krasen, kakor se piše. Kvirinalski vrt je mnogo lepši po svoji legi, pa tudi zdravejši zrak je v njem.

Ko smo skoraj ves vrt prehodili, si vse ogledali, kar nas je mikalo, smo si natrgali cvetja in

društvo tekom leta priredilo na raznih krajih po deželi. Kdorkoli se je udeležil takega shoda, vsakdo ga je hvalil in bil vesel, da se ga je udeležil. Tukaj vidi in sliši priprost oratar, da so učeni in visoki gospodje, ki dobro poznajo vse njegove nadloge, kateri imajo sree zanj in mu skušajo pomagati iz teh stisk; tu vidi ubogi trpin, kje in kdo so njegovi pravi prijatelji, in zavest, da ni osamljen, ga bodri in tolaži. Govorilo se bo o gospodarskih, socialnih in narodnih razmerah, kako bi se izvedla katoliška narodna organizacija. Vse te stvari zanimajo gotovo vsakega mislečega in vsaj nekoliko probujenega človeka. Imena gospodov govornikov sama, katera so „Dolenjske Novice“ že navedle, so nam dovolj porok, da bo izbrana snov vsestransko korenito in zanimivo se razpravljala! Pridite torej, Dolenjci, k temu shodu v kar največjem številu! Ne zaostanite za vrlimi Gorenjci, ki se vedno radi in naudušeno shajajo k takim shodom, kjerkoli se priredé. Shod je prirejen le za vas, v vašo korist, da tem lažje spoznate, kje in kako vam je iskati pomoči, da se dvignete iz res tužnega svojega položaja! Ne zamudite torej te lepe priložnosti, ki se vam ponuja, in покаžite soglasno, da umevate nalogo in pravice, katere imate kot udje človeške družbe, pokazite, da ste vrlili dedov vrli potomci, pravi slovenski poštenjaki stare korenine! Novo Mesto, ki je že opetovano v raznih priložnostih pokazalo odločno svoje narodno lice, pokazalo bo — o tem ne dvomimo — da mu je še vedno kot vodilo staro slovensko geslo: „Vse za vero, dom, cesarja!“, da prebiva v njem pristno slovensko meščanstvo, ki se ne sramuje svojega katoliškega prepričanja, temveč odločno in določno priznava ista načela, za katera je gorel in se boril ves čas slovenski rod — načela katoliško-narodna. Na svidenje, Dolenjci, 6. avgusta v Novem Mestu!

(Čudno!) Za pričo k dež. sodniji je bil iz poljanskih hribov zvan k deželni sodniji v Ljubljano neki kmet na zadnjo nedeljo.

(Nesreča v tovarni.) Iz Jesenic se nam dodatno poroča o nesreči v tovarni, da je ponesrečenec sedemindvajsetletni Karol Klančnik, kateremu je kos kolesa razdrobil glavo in tudi život, bil takoj mrtev.

(Iz Horjula) dne 31. jul.: 23. jul. smo blagoslovili novi stranski altar sv. Križa. Izdelal ga je g. Thoman. Delo je krasno in dela čast znanemu mojstru. Kipa sv. Matere božje in sv. Janeza, kakor tudi dva angelja nad altarjem in relief predstavlja joč dva angelja, držeča sv. Rešnje telo so izvršeni od g. Jerneja Ternovca v Polhovem gradu. Vsi veščaki, ki so videli te kipe so se izrekli o njih prav pohvalno. In resnično, so tehnično prav dobro dovršeni in umetnik jim je vedel vlti tudi duha. G. Ternovec je samouk in sedaj še ne posebno znan. Izdeloval je poprej razpela za znamenja, te so brez dvoma izmed najboljših na Slovenskem, veliko bolji kakor draga razpela s Tirolskega. Pri nas je prvič poskusil s kamenom. In posrečilo se

mu je izvanredno. Zato ga prav toplo priporočamo vsem za kiparska dela. Naša cerkev ima sedaj vse oltarje nove in sicer take, kakor se dobijo le malo kje. — V petek zvečer je pri nas huđe treskalo. Na Korenu je treščilo pri Lenartu v oreh. Iz oreha je prišla strela v hišo, ki je ravno zraven. Prišla je v sobo, kjer je bila mati gospodarjeva, žena in otroci. Švigala je sem in tje, pa vendar ni napravila nobene škode. — Letina kaže pri nas prav dobro, samo preveč dežuje.

(Iz Podzemelja) 30. jul. Včera so pokopali 53 let starega moža, katerega je v četrtek popoldne na polji strela ubila. Stopil je v zavetje pod hrast, v katerega je treščilo in ubilo njega, a malo deklico, katera je stala poleg. Je soparica vrgla v stran, vendar ostala je pri življenju, da si je bila dolgo v nezvesti. Ljudem se ne da nikoli dopovedati, da ni varno v hudem vremenu stopati pod visoka drevesa.

(Dež — Toča.) Iz Sorice dne 31. julija: Ker dežuje dan na dan, godi se velika škoda pri senu, katerega bodo ljudje tudi po planinskih senošetih nakosili veliko manj, kakor druga leta. Včera dopoldne jelo se je jasiti in kazalo na lepo vreme. Popoldne pa se naenkrat zberejo temno-sivi oblaki nad Poreznom, iz katerih se je vsipala gosta toča, ki je napravila mnogo škode po Davči. Nekaterim posestnikom je vzela ves poljski pridelek, mnogim polovico. Še zvečer je bil grič nad cerkvijo bel, kakor bi ga bil sneg opadel. Tu v Sorici je priletela le kaka sodra med dežjem.

(V Skriljah) blizu Ajdovščine našli so trtno uš, zato je prepovedano izvažati vse pridelke.

(Iz Solkana) se nam piše: Dne 25. julija otvorila se je v Solkanu brzojavna postaja. Domača duhovščina porabila je to priliko, da je poslala prvi telegram prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu, kateri je praznoval isti dan svoj god ter izrazila svoja voščila s sledečim brzojavom: Povodom današnjega godu poklanja se Vaši Prevzvišenosti, prvoboritelju, voditelju katoliškega gibanja na Slovenskem o priliki otvorjenja tukajšnje telegrafične postaje z najspoštlivejšimi voščili farna duhovščina. Prevzvišeni knezoškof so se zahvalili s sledečim brzojavnim odgovorom: Za ljubeznjiva voščila najiskrenejša zahvala. Bog blagoslovi vrlo duhovščino in vse njeno delovanje. — V nedeljo dne 30. julija pogorela je nekemu tukajšnjemu revnemu delavcu blizu cerkve hiša, vsa obleka in vse pohištvo. Ogenj je nastal ob 1/2 5. uri popoldne ter se tako naglo razširil, da ni bilo mogoče nič rešiti. Sreča za ubogega delavca, da je imel zavarovano hišo in vse pohištvo.

(Zlata maša.) Kakor smo že poročali, je na Veliki Slevici pri Vel. Laščah v prelepi podružnici Matere božje dne 23. julija prav spodbudno obhajal zlato mašo tukajšnji rojak č. g. Jakob Gruden, umirovljeni župnik v Turjaku. Hvaležno mi je še omeniti, da je č. g. zlatomašnik za spomin tukajšni

podružnici podaril zvon za 227 kg.; za ta veliko-dušni dar se sosesčanje iskreno zahvaljujemo in želimo, da bi č. g. zlatomašnik obhajal še demantno mašo v tej cerkvi.

(Nove Šmarnice) se tiskajo, v katerih dobro znani nabožni pisatelj gospod župnik Jos. Kerčon razlaga prelepo cerkveno molitev v čast Matere Božje, „Salve regina“ ali „Češčena bodi Kraljica“ ter dodeva primernih zgledov in nauk za življenje.

(Nesrečno žganje!) V Retešah pri Škofji Loki so v ponedeljek zjutraj dne 31. jul. dobili mrtvega znanega pijančka iz Godešča v nekem hlevu v senu, ležečega na ustih. Napil se je vseh vrst pijač in tako nesrečno umrl.

(Klerikalno gibanje na Moravskem.) Pod tem naslovom piše „Slov. Narod“, ki poišče vsako priliko, če more zabavljati proti klerikalcem in pa hliniti spravljivost, o sedanjih razmerah na Moravskem. Napravil je svojo sodbo po „Narodnih Listih“. Ježi se, da se snujejo katoliško-politična društva, in dolži nadškofa olomuškega, dr. Kohna. Na to imamo mi povedati, da so katoliško-politična društva že bila na Moravskem, ko še Kohn ni bil nadškof. Sedaj je tudi največ teh društev v brnski škofiji. To gibanje je tudi posebno pospešil brnski škof dr. Bauer, katerega je „Narod“ ob svojem času tako hvalil. Društva, katera pospešuje tak odločen Čeh, kakor je baš ta škof, ne morejo biti škodljiva narodu češkemu. Če je pa kak duhovnik se iz oportunitete izrekel proti češkemu državnemu pravu, tudi ni nič takega, vsaj še ni dolgo, ko so Mladočehi in pa tudi „Slov. Narod“ bili proti češkemu državnemu pravu, in še dandanes v mladočeškem taboru nimajo posebno jasnih pojmov o tem pravu.

(Skušnje za babice) na šoli s slovenskim učnim jezikom vršile so se dne 28. in 29. julija v Ljubljani. Načelnik komisiji je bil vladni svetnik dr. Keesbacher. — Za skušnjo se je oglasilo 15 kandidatinj, ki so vse dovršile skušnjo deloma z izvrstnim, deloma s povojnim in zadostnim uspehom. — Dne 1. oktobra se prične pouk za babice z nemškim učnim jezikom.

(Osebnosti.) Policijski vodja v Trstu Karol pl. Pichler je na lastno prošnjo umirovljen in na njegovo mesto pride vladni svetovalec Josip Tschernko, dosedaj policijski vodja v Tridentu na Tirolskem. O tem imenovanju se je govorilo in pisalo v Trstu že pred nekaj leti. — Orožniški stražmaster v Istri Josip Carli je imenovan kancelistom pri c. kr. okr. sodišču v Trstu.

Telegrami.

Pariz, 1. avgusta. Ko je Siam privolil v zahtevano dodatna jamstva, se je dal admiralu Humannu ukaz, da preneha z blokado obrežja. Ministerski svet je načelno pritrdil dogovorjenemu nevtralnemu pasu.

London, 1. avgusta. Po poročilih časopisa „Daily News“ je položaj v Sijamu še vedno kritičen. Sedem francoskih topnjač je prišlo pred otok Kohsiehang. Sedaj je vkupe 13 francoskih ladij v sijamskem morju in na reki Menam. Admiral Humann dobiva povelja naravnost iz Pariza. Pozval je dve angleški ladiji, da naj ostavita blokadni okoliš. Če se je vstreglo temu pozivu, ni znano. — „Times“ se poroča iz Bangkoka, da je admiral Humann izjavil, da na izrecno povelje iz Pariza veljajo gledé blokade jednake določbe za trgovske ladije, kakor za vojne.

London, 2. avgusta. Odprto pismo Gladstonovo opravičuje to, da Irci ostanejo v angleškem parlamentu.

Cikago, 2. avgusta. Otvoril se je kongres, ki se posvetuje o srebrnem vprašanju. Predsednik je naglašal, da bi preklic Shermanovega zakona, ne da bi se s kom zamenil, prived do tega, da bi srebro popolnoma prenehalo biti za vrednostno merilo.

Buenos Aires, 2. avgusta. Mej senatom in zbornico so se pokazala nasprotja gledé na zadušenje vstanka. Zbornica je jako nasprotna vladi. (V Argentini je namreč zopet vstanek. Spuntali so se radikalci v pokrajinah Buenos Aires, Rosario in Santa-Fé. Bili so že hudi boji v dvajsetih mestih. Vstaši zmagujejo. Posebno je v mestu Rosario bil je hud boj. Natančniših poročil pa ni, ker je na več krajih brzojav pretrgan. Ravno tako so po železnicah potrgane šine in pro-

evetlice, katere sedaj skrbno hranimo kot spomin. Srečne se števi, da smo smeli videti papežev vrt, smo prišli skozi Vatikan na trg sv. Petra. Od tod smo šli skozi neko staro ulico. Kar pridemo pred cerkev, katera je bila lepo ozaljšana. Stopimo vanjo. Bila je ravno pridiga. Pridigal je neki frančiškan. To Vam je skakal sem in tja, da smo se ga kar bali. Ko bi naši pridigarji tako delali, bi jim vsi poslušalci ušli. Imeli so tridnevno pobožnost nekemu blaženemu na čast.

Od tod šli smo še enkrat k grobu sv. Vojteha. Ko smo mu izročili vse Slovane, osobito Slovence, smo si še ogledali studenec, v katerem so pogani topili kristijane. Iz cerkve sv. Andreja smo šli v Ara Coeli. To ti je krasna cerkev. Po 124 marmornih stopnjicah prideš do velikih vrat. Cerkev je zidana v gotičkem slogu, 22 marmornih stebrov jo deli v tri ladije. Tlak je iz mozaika, a strop umetno iz lesa izrezan in bogato pozlačen. Cerkev ima na vsaki strani 11 krasnih kapel in 22 marmornih altarjev. V tej cerkvi počiva sv. Helena, mati Konstantina Velikega.

Iz cerkve stopimo v žagrad, da vidimo čudodelno podobo Deteta Jezusa. Tu smo malo molili, zapeli dve slovenski pesmi in se ločili od prekrasne hiše božje. Spredaj cerkve je krasen razgled po mestu. Tik cerkve je prostorno zidovje. Cerkev in samostan je podaril Pij IX. frančiškantom. Tu je bil sedež celega frančiškanskega reda. A sedanja framašonska vlada je frančiškane pregnala iz samo-

stana, napravila vojašnico in spredaj postavila spomenik Viktorju Emanuelu. Zaradi cerkve je tam še nekaj frančiškanov, a stanovati morajo drugje.

Silno užaljeni in nejevoljni nad krivičnimi Piemontezci smo se poslovili od res nebeškega hrama božjega ter jo udarili v Panteon. Rimljani imenujejo to cerkev „S. Maria rotunda“ ali tudi „ad Martyres“. Ta hiša božja je najstarejša na celem svetu. Postaviti jo je dal Avgustov zet, Agripa leta 25 pred Kr. Prvotno je bila posvečena Jupitru in vsem bogovom. Papež Bonifacij IV. jo je pa dne 13. maja l. 610 posvetil v krščansko cerkev ter dal vanjo na 28 vozovih prepeljati relikvij iz katakomb.

Krasni „porticus“ sloni na 16 orjaških stebrih, visokih nad 11 metrov. Cerkev sama je okrogla. Obok sloni nad 14 krasnimi korintskimi stebri. Kupola je v sredi odprta; drugih oken v cerkvi ni. Oltarjev je v njej 18. Njen neprecenljiv zaklad so tudi neštevilne svetinje sv. mučencev.

Na levi strani smo videli grob slovečega slikarja Rafaela. Na desni strani pa počiva Viktor Emanuel. Pri grobu njegovem gorí svetilnica.

Vsakemu romarju ponudijo neko knjigo, da bi se v njo podpisal. Ko se podpiše, mu reko, da je on za kralja in tedaj proti papežu. Nas niso dobili na limanice, ker nismo šli niti blizu. Kar so v to cerkev položili Viktorja Emanuela, ni v njej sv. Rešnjega Telesa. Od zunaj je ta cerkev zelo zaprašena. Popraviti bi jo bilo treba od zunaj in znotraj.

(Dalje sledi.)

met ustavljen. Vlada je zatorej zahtevala od zbornic, da se jej dovoli proglasiti obsedno stanje v pokrajinah, v katerih je vstaja. Op. ured.)

Buenos-Ayres, 2. avgusta. Vstaja se nadaljuje. Največ mest je v vstaskih rokah.

Popolnoma svilene tiskane foularde od 85 kr. do gld. 3-65 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem črno, belo in barvasto svileno blago od 45 kr. do gld. 11-65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Svico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (13 2) (e. in kr. dvorni založnik v Curihu (Zürich). (16-10)

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	733-5	13-8	sl. zapad	dež	1-60
12. u. pop.	734-3	18-2	sl. jvzh.	oblačno	dež
9. u. zveč.	735-8	14-0	sl. vzh.	jasno	
Srednja temperatura 15-3°, za 4-5° pod normalom					

Umrli so:

1. avgusta. Jurij Kvas, dninar, 56 let, Hrenove ulice 15, jetika.

V bolnišnici:

30. julija. Ursula Juvane, železniškega sprevodnika žena, 43 let, ieterus malignus.

Tuji.

31. julija.

Pri **Maliču**: Baron Schmiedburg; Cerkvenik; Robert in Klodilda Citter; dr. Simon, zdravnik; Kreipner; Pamer, potovalec, iz Trsta. — Kolenec iz Ljubljane. — Lemberger, Liponet, potovalec; Elgner, Burja, Kinzel, Deisch z Dunaja. — Miklavčič od Sv. Križa. — Eichler, gimn. učitelj; baroninja Villecz iz Gradea. — Plesche, zasebnik, s soprogo, iz Prage. — Schermer, Mayer, Huber, duhovniki, iz Monakovega. — Bezjak iz Logatca. — Ludwig, profesor, iz Srebra. — Brejha, ravnatelj; Kralj, učitelj, iz Prelouca. — Tauber, tovarnar, iz Mistek-a. — Urbančič, župnik, iz Pazna. — Božič iz Podrage. — Meisel, potovalec, iz Atzgersdorf-a.

Pri **Slonu**: dr. pl. Segar, profesor; Lewi; vitez Rauch iz Trsta. — Sattler, trgovec; Harrer, nadzornik; Gropels pl. Mirnach, polkovnik v pok., z nečakinjo, iz Gradea. — Goldman; Altman, Daler, stotnika, z Dunaja. — Joehman; Weiss, potovalec; Stampf, trgovec, iz Prage. — Neuman, trgovec, iz Maribora. — Ivančič, profesor, iz Gorice. — Treven z rod-bino iz Idrije. — dr. Simonec iz Vsetina. — Holeček, general-major, iz Kamnika. — Hribar s soprogo iz Vel. Gorice

Pri **Južnem kolodvoru**: Repnitz, zasebnik, z Dunaja. — Jenč iz Šmarija. — dr. Rothe iz Lipsije. — Fűsy iz Ljubljane — Mlakar s soprogo in otrokom iz Trsta.

Pri **avstrijskem caru**: Jurman iz Cirknega. — Zingerle iz Merana. — Margreiter, prodajalec čipk, iz Idrije. — Lang, zasebnik, iz Laškega Trga. — Strukel iz Cirknega.

Pri **bavarskem dvoru**: Deutsch, potovalec; Leim-weber, jurist, s sestro, z Dunaja. — Zay z Reke. — Delican in Pelican iz Gorice. — Rus iz Ljubljane. — Popper, trgovec, iz Prage. — Plot iz Semiča.

Katoliškemu podpornemu društvu

za vzdrževanje šole šolskih sester v Celju so blagovolili darovati, oziroma letnino plačati p. n. udje:

Milostljivi gosp. knez in škof Mihael gld. 25.—. Celjski okrajni zastop 200.—. Ogradi Fr., opat, župnik v Celju, 50.—. Celjska posojilnica 150.—. Konjska posojilnica 25.—. Vitanjska posojilnica 15.—. Žalska posojilnica 20.—. Makolska posojilnica 20.—. Erjave Peter, župnik v Trbovljah, 10.—. Cerjak, kapelan na Slatini, nabral 15.—. Purgaj Jurij, župnik, pri instalaciji nabral 10 20. Šoštanjska posojilnica 10.—. Bratanič Mar., posest. v Celju, 2.—. Dobida Blaž v Celju 2.—. Selišek Boštjan v Celju 2.—. Hribar Dragotin, tiskar v Celju, 5.—. Jezovšek Mihael, not. kand., 2.—. Kosi Anton, prof. v Celju, 2.—. Šah Matija, čevljar, 2.—. Sternad Matija, župnik na Ljubnem, 5.—. Kolar Vinko, kapelan na Paki, 6.—. Kager Ferd., pasar v Celju, 2.—. Berglez Jan., župnik v Artičah, 2.—. Fluher Mar., zasebnica, 10.—. dr. Muršec Jož., profesor v pok., 5.—. Černenšek Fr., kapelan v St. Vidu, 2.—. Rotnik Blaž, duh. v pok. 4-20. Voh Jernej, nadžupnik in dekan v Konjicah, 3.—. Šijanec Al., župnik v Negovi, 2.—. Vošnjak Lovro, župnik v St. Jurju, 2.—. Mikuš Valentin, kapelan v St. Jurju, 5.—. Stampc Liza, posestnica na Bregu, 5.—. Releš Ant. e. kr. fin. oficijal, 2.—. Dimec Fr. in Ana, posest. v Medlogu, 4.—. Ribar Anton, župnik v St. Vidu, 5.—. Smid Jan., bukvozev, 2.—. Dekort Jož., kapelan v St. Jurju, 2.—. Urek And., župnik na Polzeli, 2.—. Pleteršnik Makso, e. kr. profesor, 3.—. Sellander Ljud., e. kr. fin. uradnik v poklju, 3.—. Hajšek Ant., častni kanonik in dekan v Slov. Bistrici, 5.—. Štuler Jožefa, hiš., 2.—. Neimenovana 2.—. Lipovšek Fran., posestnik v Medlogu, 3.—. dr. Dečko Iv., odvetnik, 5.—. Žižek Ivanka, zdravnikova soproga, 2.—. dr. Žižek Anton, zdravnik, 3.—. Murn Mat., hišni posestnik, 2.—. Pfeifer Neža, hišinja, 2.—. Farčnik Mar., prid. oskrbnica, 2.—. Marot Liza, zasebnica, 2.—. Balon Anton, župnik na Vranskem, 5.—. Stožički Alojzija, hišinja, 2.—. Gajšek Karol, častni kanonik in dekan, 9.—. Vreže Ivan, katehet v Mariboru, 5.—. Volilo po t. Neži Stolec, Uršuli Zupane, Tomažu Jeretinu in Neži Sribar 349-58. Pri tomboli dne 16. aprila in gledališki igri dne 27. in 30. julija 132-40. Zidarski mojster g. Ferdo Goligranc 25-98. Več skupaj 5-58.

Bog plati vsem.

RIMSKI KATOLIK.

Peti tečaj. — III. zvezek. — Vrejuje in izdaja dr. Anton Mahnič. — Ravnokar nam je došel tretji zvezek, poln zanimivega raznovrstnega, znanstvenega in popularnega blaga.

Vsebina mu je ta-le:

Pogumno in odločno naprej! — Slovenska Leonina. — Učenost pa modrost — ali česa nam je najbolj treba? II. Učenost pa modrost gledé na človeško sree. III. Učenost pa modrost gledé na človeško delovanje. Sokrat — podoba zgolj naravne modrosti ter starosta zdravega modrovanja. IV. Sklep. Kristijanstvo in modrost; Lessing — vzgled novodobnih prevzetnih učenjakov, odtujenih kristijanstvu. Kristus — najvišji vzor ter početnik modrosti. —

David Friderik Strauss. II. Straussova mitična hipoteza o evangelijih. — Apologetični razgovori. Kako spričujejo učenjaki, da veda in vera si ne nasprotujeta. — Je li res, da v narodih tem bolj gine vera, čim bolj napredujejo v omiki? — Veda pa cerkev in papeštvo. — Je li res, da najnovejši rezultati znanstvenega raziskavanja nasprotujejo verskim dogmam? — Večni atom? — Odgovori na ugovore. — Nadaljni ugovori. — Žensko poglavje. Zakaj smo se lotili pisati o ženskah? — Kdo stoji dandanes za ženskim vprašanjem? — Pretirano čiščenje ženstva na Slovenskem. Prešeren. — Kaj učinja tako žensko malikovanje na ženskah samih? — Zena vstvarjena. — Zakaj je prav in naravno, da je žena podrejena možu? — Slavizem in panslavizem s posebnim ozirom na Slovence. I. Zgodovinski razvoj narodne zavesti v Slovanih. II. Slavizem po katoliških načelih. III. Slavizem po breznačelnosti liberalcev. IV. O kulturni vzajemnosti slovanski. Poslanstvo slovanstva. — Bolgarija in Rim. III. Zlati vek bolgarske zgodovine. IV. Propadanje bolgarske države pod Simeonovimi nasledniki. — Dijaško gibanje na Slovenskem. Zaupnice. — Razno-terosti. Pazite, kako berilo podajate mladini! — Pač jasno govorijo! — Cerkveni glasbenik. — Darovi za mlade pisatelje. — Dijaška priloga.

Dva goldinarja 75 krajcarjev,

poštni zabojček (pletena steklenica) **najfinjšega aromatičnega gorskega malinovčevega sirupa**, opetovano premijiran, pošilja franco proti povzetju **lekarnar Piccoli v Ljubljani**. Steklenica 1 kilo vsebine 70 kr. Pletene steklenice po 10, 20 in 40 kg., vsaki kilo 60 kr. ne viševši zavijanja 324 10-10

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacelijske kapljice za želodec

zdavno preverjeno in znano zdravilo s čvrstilnim in krepljivim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. 202 17

Št. 6771.

Razpis.

374 3-2

Za **Kranjsko** se razpiše

služba okrožnega zdravnika v Ribnici

z letno plačo 600 goldinarjev.

Prosilci za to službo naj vložé svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 10. avgusta 1893. leta

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od dež. odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 24. julija 1893.

Najcenejši, najelegantnejši in najtrajnejši marmorno-mozajčen in terrazzo-graniten tlak

za cerkve, krstne kapele kapele, vestibule, koridore, stopnišča, kuhinje, kopalne sobe, verande itd. itd.

priporoča specialna firma

Rella & Comp. na Dunaju,

katera sedaj tukaj in na Gorenjskem dela nekaj taci del, katera se izvrše po najnižji ceni po gld. 2-50 do 3-50 kvadratni meter v najlepši napravi in z večletnim jamstvom.

Od te firme narejena dela vidijo se tukaj v kopališču v hotelu pri Slonu, Rudolfinumu in mnogih zasebnih hišah.

Naročila za tukaj in na deželi vsprejema 349 9-8

stavbeno podjetje

Viljem Treo

Marije Terezije cesta šte. 10 v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 2. avgusta.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 75 "
Zlata renta 4%, davka prosta	118 " 80 "
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96 " 80 "
Akcijske avstro-ogrske banke, 600 gld.	977 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	337 " 25 "
London, 10 funtov strl.	125 " 05 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 87 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 88 "
Nemških mark 100	61 " 10 "

Dne 1. avgusta.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 60 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 " 35 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 50 "
5% državne srečke l. 1880., 100 gld.	161 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 " 25 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	— " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	197 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	— gld. — kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	13 " — "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 30 "
Salmove srečke, 40 gld.	66 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	23 " 75 "
Akcijske anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " 25 "
Akcijske Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2890 " — "
Akcijske južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	129 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanju, pri izrebanju najmanjša dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti do dosege kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.